

Nom i cognoms:

Data:

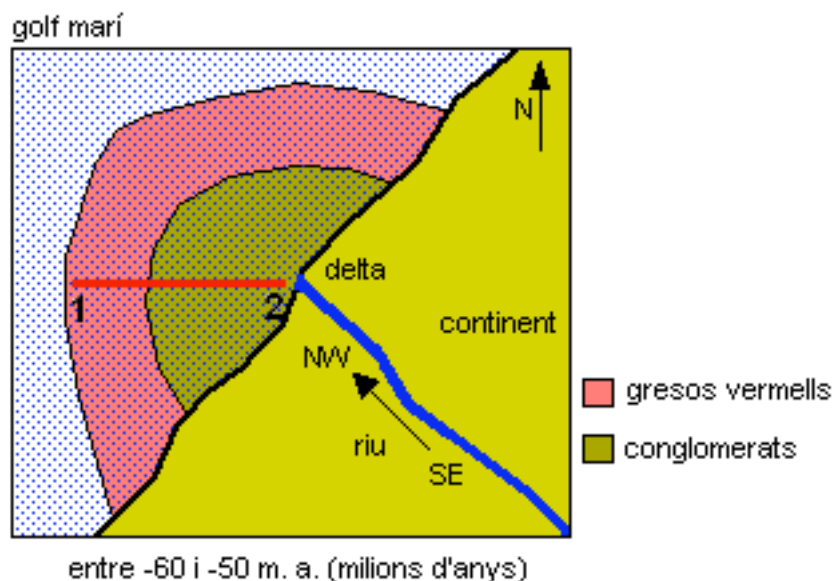
Grup:

1.- El medi natural de Montserrat: el rocam

El massís de Montserrat forma part del sector central de la Serralada Prelitoral catalana. S'aixeca bruscament més de 1.000 m d'altitud per sobre el riu Llobregat [[hipervincle: imatge 1](#)] i és coronada pel cim de Sant Jeroni, de 1.236 m. La muntanya està formada per conglomerats [[imatge 2](#)] que comprenen còdols lligats per una matriu sorrenca i un ciment calcari.

La gènesi d'aquests materials arrenca de l'Eocè quan l'àrea on actualment s'enlaira la serra es localitzava en un golf marí on hi tingué lloc una important acumulació de còdols al·luvials provinents de relleus litorals d'una antiga serralada Catalano - Balear. Es van formar cons de dejecció de gran potència, de més de 1.000 m, amb estrats de gresos vermells i lutites [[imatge 3](#)].

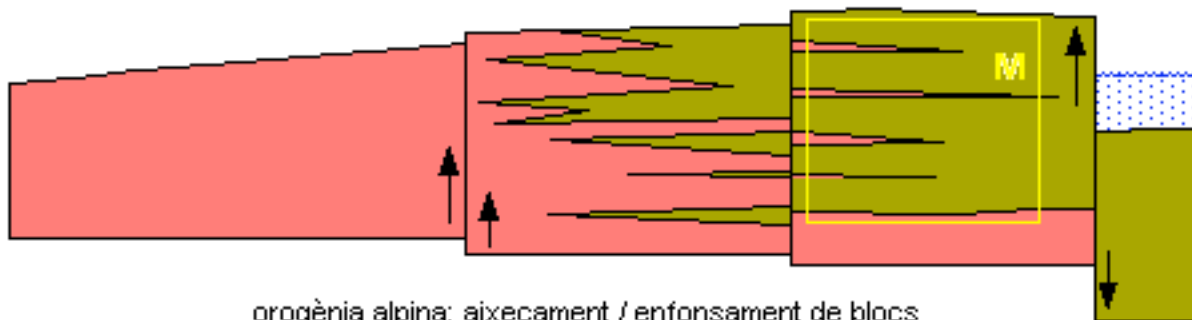
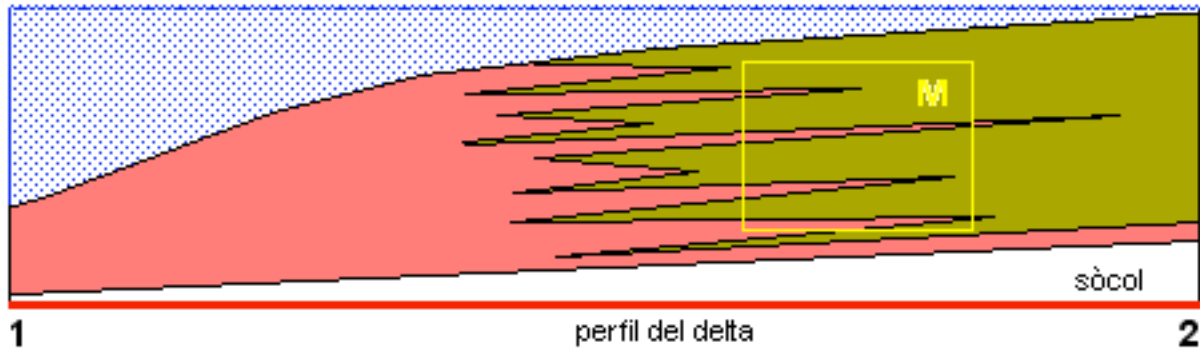
-aclariment important: els dibuixos d'aquest document no estan fets a escala-

Nom i cognoms:

Data:

Grup:

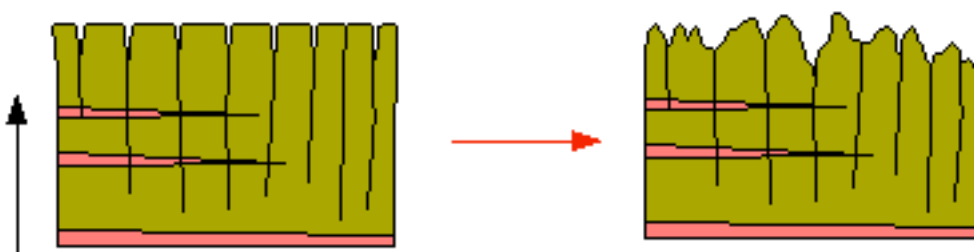
1.- El medi natural de Montserrat: el rocam -continuació-

orogènia alpina: aixecament / enfonsament de blocs de l'escorça i formació de relleus aeris

-la zona M serien els materials que finalment formarien la muntanya de Montserrat-

L'orogènia alpina, el conjunt de moviments tectònics que van formar els Alps i els Pirineus actuals, provocà l'aixecament d'aquests sediments formant diferents massissos de l'actual Serralada Prelitoral catalana. L'erosió posterior va originar un relleu molt típic, conegut en geomorfologia com relleu montserratí, d'aspecte massiu i columnar caracteritzat per l'abundància de canals, espadats i monòlits [\[imatge 4\]](#).

-l'aixecament dels materials i la descompressió van fracturar-los, i, a continuació, l'erosió provocà els relleus actuals de canals i monòlits arrodonits-

El clima general de Montserrat és mediterrani però hi ha importants variacions en relació a l'altitud i l'orientació, així, els sectors del Bruc i Collbató [\[imatge 5\]](#) són més càlids i secs que el vessant nord [\[imatge 6\]](#) influenciat per la continentalitat de la depressió del Bages.

Nom i cognoms:

Data:

Grup:

2.- El medi natural de Montserrat: la vegetació

Abans dels grans incendis de 1986 i 1994, Montserrat era una de les millors àrees d'alzinars del Paísos Catalans molt poc alterats per l'home. Actualment aquests boscos continuen presents però la seva extensió s'ha vist molt reduïda. La quasi totalitat del vessant nord i algunes zones del vessant sud es troben immerses en processos de regeneració vegetal amb una lenta recuperació de la vegetació prèvia al foc.

L'alzinar [\[imatge 7\]](#) (arbre principal: l'alzina) amb el marfull com a arbust principal que era típic de les terres litorals en el passat, es localitza per sota dels 1.000 m a la solana i fins als 600-700 m a la part septentrional. Val a dir però, que les activitats humanes tradicionals l'han anat substituïnt per les pinedes de pi blanc [\[imatge 8\]](#). A les parts altes hi ha l'alzinar amb boix [\[imatge 9\]](#) (arbust) i l'alzinar muntanyenc. També hi ha rouredes amb boix entre els 600 i els 800 m formant petites clapes en indrets assolellats i teixedes de tipus eurosiberià (arbre ppal: teix) [\[imatge 10\]](#) als indrets més frescals i rocallosos com les parts superiors de les canals.

Als llocs on no s'ha pogut establir cap tipus de bosc o bé en els indrets més alterats per l'home, com els conreus abandonats i els llocs molt cremats, apareixen comunitats arbustives com les brolles de romaní, de bruc d'hivern, d'estepes [\[imatge 11\]](#) i la garriga.

3.- El medi natural de Montserrat: estat de conservació

D'entrada hem de tenir en compte la importància turística de la muntanya i la seva significació com a símbol religiós i nacional català [\[imatge 12\]](#). Aquests fets provoquen que veritables multituds visitin de manera continuada la muntanya. La també important tradició excursionista [\[imatge 13\]](#) i les característiques úniques de Montserrat com a lloc de pràctica de l'escalada [\[imatge 14\]](#) han fet que la serra sigui freqüentada fins a les raconades més apartades.

Nom i cognoms:

Data:

Grup:

3.- El medi natural de Montserrat: estat de conservació -continuació-

Tot plegat ha generat una pressió humana molt forta, amb problemes greus com l'abandonament de deixalles o l'acusada erosió als camins més fressats o de major pendent.

La creació del Parc Natural de la muntanya de Montserrat l'any 1987 i la recent ampliació de l'àrea del parc [[doc. pdf](#)] han estat les accions més importants que ha fet l'Administració per tal d'evitar la degradació biològica i paisatgística de la muntanya, i frenar la pressió urbanística dels municipis de l'entorn.

Bibliografia: els textos d'aquest document provenen del volum **Espais Naturals** de la **Història Natural dels Països Catalans** (pàgs. 230 - 235) d'Enciclopèdia Catalana SA, 1992.

Per poder veure les imatges i llegir els documents annexats cerqueu la versió digital d'aquest document: www.cienciesnaturals.com/eso.tercer/mednatmont.pdf
